

Imádkozzál és dolgozzál!

Textus: Neh. 4, 15 – 23

„És mikor meghallották a mi ellenségeink, hogy megtudtuk az ő szándékukat, és hogy Isten semmivé tette az ő tanácsukat, visszatértünk mindnyájan a kőfalhoz, ki-ki a maga munkájához. De attól a naptól fogva legényeim egyik része munkálkodott, a másik része pedig dárdákat, pajzsokat, kézíveket, és páncélokat tartott, és a fejedelmek ott álltak az egész Júda háza népe mögött. A kőfalon munkálkodók közül a tehernek hordozói egyik kezükkel a munkát végezték, és rakodtak, a másik kezük pedig a fegyvert tartotta. Akik pedig építettek, azoknak a fegyverük a derekukra volt felkötve, és úgy építettek, a trombitás pedig mellettem állt. Így szóltam az előljárókhhoz, a főemberekhez, és a többi néphez: A munka sok és messze terjedő és mi el vagyunk széledve a kőfalon, és messze esünk egymástól. Azért odagyűlletek hozzánk, ahol a trombita szavát halljátok, a mi Istenünk hadakozik értünk. Eképpen munkálkodtunk, és legényeimnek fele dárdákat tartott hajnalhasadástól fogva mind a csillagok feltámadásáig. Ugyanakkor megparancsoltam a népnek, hogy minden ember legényével Jeruzsálemben háljon, hogy éjszaka örködjének felettünk, és nappal dolgozzanak. És sem én, sem az én atyámfiái, sem legényeim, sem az őrizők, akik én utánam voltak, nem vetettük le a ruháinkat, csak mosakodáskor tette le ki-ki az ő fegyverét”.

„Ora et labora” Imádkozzál és dolgozzál

Néhány szó a Benedek Rendről

Nusriai szent Benedek (480-543) alapította a rendet. A belépők 1 év próbaidő után fogadalmat tettek, hogy életük végéig készek a szolgálatra a rend szabályai szerint. A fenti jelmondat tőlük származik, amit nagyon komolyan is vettek. Először kézművesség által ellátták használati tárgyakkal az embereket, majd a tudományok felé vették az irányt. Komoly orvosi ismereteket szerevezve betegeket kezdtek gyógyítani, kórházakat hoztak létre. Azután megcélozták az oktatás területét. Egész Európában iskolákat alapítottak, az irodalomban és művészetekben is jártassá lettek, amit közkinccsé tettek. Nagy gazdaságokat hoztak létre, ahol nemcsak termeltek, de munkát is adtak az embereknek. Ma Magyarországon, Pannonhalmán és Győrben van Bencés Gimnázium.

Az Ige üzenete:

Mi nem törekszünk az ellenséggel való „**beszélgetésre**”, mert ez nem szokott jót szülni. Az ellenséggel való beszélgetés veszélyes. Bizonytalanságot, félelmet, esetleges alkura való hajlamot indíthat el, ami máris rontja a mi pozícióinkat. Nehémiás jó példát adott nekünk ezen a területen. Embereit is következetesen megtartotta ebben a hozzáállásban. **Kövessük a jó példát mi is!**

Mi a mi Urunkkal beszélgetünk, **imában** Szentlélek által, belső hangon, az **Igén** keresztül. Ez egy csodálatos lehetőség a mi számunkra. Látnunk kell a mi Urunk Jézus példáját. Ő rendszeresen félrevonult, néha egész éjszaka, és az Ő Atyjával beszélgetett, imádkozott. Ebből hatalmas erő jött az életébe és szolgálatába. **Ezt az erőforrást nekünk is ki kell használnunk!**

Amikor mi **elkötelezzük** magunkat az Úrnak, **leleplezzük** az ellenség szándékát, akkor ő is **megtudja** ezt, észreveszi és **figyel!** Pál mondja: „*mert jól ismerjük az ő szándékait!*”! Az ő szándéka pedig az, hogy visszavágjon, megfélemlítsen, elbizonytalanítson. Azt szeretné, ha a feladáson gondolkodnánk, visszavonulnánk, visszaengednénk neki a területeket, amit lerombolt, azt úgy hagynánk. Ebben az esetben emberek maradnának az ő befolyása alatt, gyülekezetek, közösségek lennének lebénytva. Isten szándéka pedig az, hogy ami elromlott, vagy le lett rombolva, azt mi **felépítsük**, úgy ahogy a zsidók Jeruzsálem kőfalait. A zsidók megerősítették egymás kezeit, és a munkára nézve azt mondták: „**Gyertek, keljünk fel és építsük fel!**”! Mi mit fogunk tenni? Felépítjük? Kijavítjuk?

Vagy megijedünk, és azt mondjuk: jaj, a mi ellenségünk megtudta, hogy mi megtudtuk, hogy ő mit akar, és most mi lesz velünk? Az Ige azt mondja, hogy az Úr **semmit sem tesz** az ellenség tanácsát! Ezzel bátorít bennünket a mi Urunk. Itt az ideje, hogy visszatérjünk a „kőfal” építéséhez. Hányszor **akasztotta** már **meg** az ellenség azt a munkát, amit azért kezdtünk el, mert az Úr vezetése alapján meggyőződünk arról, hogy **azt kell tennünk**, hogy úgy kell tennünk. Megengedjük neki, hogy újra megfélemlítsen, vagy elkezdünk felfegyverkezni? **Vegyük csak elő azokat a fegyvereket, és álljunk újra be a munkába!**

Munka és harci eszközök kézközben. Nehémiás embereit úgy látjuk, hogy a kézben, vagy a derékon van a fegyver. Visszatértek a munkához, de úgy, hogy odakészítették a fegyvereket is, hogy bármikor kézbe vehessék. Ez egy jó stratégia volt. Amennyiben az ellenségnek volt „megfigyelője”, azt kellett jelentenie, hogy ezek az emberek úgy építenek, hogy mellettük meg ott vannak a fegyverek. A mi ellenségünknek, a Sátánnak is nagy „fejtörést” okoz, ha azt látja, hogy mi **úgy dolgozunk**, hogy közben **harci készenlétben is vagyunk**. Fel vagyunk fegyverezve, nem vagyunk védtelenek. Elköteleztük magunkat a munka folytatására, és amit felépítettünk azt meg is akarjuk tartani. **Készek vagyunk arra, hogy harc árán is megvédelmezzük!**

A munka halad, épül a fal! Ez nekünk, most az **Isten Királysága!** Ezt építjük. Nagyon fontos, hogy tudatosan építsünk. Nem a saját „királyságunkat” kell építenünk! Ez alatt azt értem, hogy nem a saját szolgálatom, a saját gyülekezetem, a saját egyházam van az első helyen, hanem az **Istennek Országá és Királysága!** Az természetes, hogy mindenki felelős azért, hogy növekedjen a Krisztusban, az is, hogy dolgozzon a saját gyülekezetéért, de amikor valaki ezt túlhangsúlyozza, akkor esik abba a hibába, hogy a saját kis „várának” az építése fontosabb neki, mint az egész „Ország” építése. **Isten Királysága egységes Királyság! Isten Királysága hatalmas erődítmény a Sátán királyságával szemben!** Ezt építeni minden újjászületett kereszténynek a közös feladata, függetlenül attól, hogy melyik egyházhoz, vagy felekezethez tartozik szervezetileg. Egy ellenségünk, és egy feladatunk van! Lássunk neki!

A „**figyelő** emberek” szerepe, nagyon fontos. A trombitás, a **prófétai közbenjáró**, Isten „ajándéka” a munkálkodók számára. Éberon figyelni, nem is olyan egyszerű feladat. Az ellenség sokféle trükköt bevet a figyelem elterelésére, ezért van szükségünk prófétai lelkületű imádkozókra, közbenjárókra. Te is lehetsz egy ilyen ember, ha meg tanultál figyelni a Szentlélekre, ha ismered az Ő hangját. Meg van ígérve, hogy a Szentlélek megjeleníti nekünk a bekövetkezendő dolgokat is. Az **őrállók** feladata, hogy időben jelt adjanak, hogy **megfújják a trombitát**, ha veszély van. **Urunk adj nekünk éber őrállókat, prófétákat!**

A fal nagy és hosszú, a munka is nagy, a „**fal**” különböző részein dolgozunk, de **figyelünk** egymásra! Nagyon fontos, hogy mindenki a maga helyén végezze a feladatát, építsen. Ugyanakkor, az is fontos, hogy ne „becsukott szemmel” dolgozzunk, hanem egymásra is odafigyelve. Ez hasonló ahhoz, mint amikor a halászbányászok a genezári tavaon halásztak, és a csónakok egymástól messze voltak, de meglátták egymás intését, és odamentek, hogy segítsenek annak, aki ezt kérte. Mi **ugyanannak a Királyságnak a falát építjük!** A célunk ugyanaz, hogy a Sátán ellen felépüljön egy erős fal, és az embereket ezen a falon belül biztonságba helyezhessük. Az **Úr védelme alá kerüljenek** minél többen!

A trombita szava **összehív** bennünket! A 2 Péter 1, 19 – 21 szakasz a figyelmünkbe ajánl egy fontos dolgot. *„És igen biztos nálunk a **prófétai beszéd** is, amelyre jól teszitek, ha odafigyeltek, mint sötét helyen világító lámpára, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kel fel a szívetekben. Tudva először azt, hogy az Írásban egy prófétai szó sem támad saját magyarázatból. Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó, hanem a **Szentlélektől indítva szóltak az Istennek szent emberei**”.* Szükségünk van erre a prófétai szóra, az isteni világosságra, az egyértelmű kijelentésre, vezetésre a szellemi harcban! **Akinek van füle hallja meg, hogy mit mond a Lélek a gyülekezetnek!**

A **prófétai közbenjárásnak** ereje van, az Úr pedig **hadakozik** az Ő népéért! Vannak, akik már gyakorolták, gyakorolják ezt, de sokan azt sem tudják, hogy miről is van itt szó. Több imaalkalmat vezettem, vagy résztvevőként voltam jelen, amikor így harcoltunk. Akik ilyen módon nyitottak voltak, és úgy voltak ott, azok kijelentéseket, látomásokat kaptak, amit megosztottak a többiekkel. Mások hréma Igéket kaptak, vagy lelki, harci énekeket, amelyek nyomán prófétai cselekedeteket hatottunk végre. **Lelepleztük a gonosz szándékait**, megvallásokat tettünk az Úr előtt, és még folytathatnám. **Figyeljünk oda, amikor mozgósít bennünket a prófétai szó, és engedelmessé válnunk neki!**

Összegyűlünk, és visszaverjük az ellenséget, majd folytatjuk a munkát. Ki-ki visszamegy a „**helyére**” és „**dolgozik**” tovább! Nagyon fontos, hogy legyenek olyan **összegyülekezések**, amelyeken az Úr népe, a harcosok, az építők együtt összejönnek, hogy egymást segítve, legyőzzék az ellenséget. Megvédjék azt, amit felépítettek, hogy segítsenek a „fal” egyik szakaszán dolgozóknak. Amikor megvédjük **társaink „falát”**, akkor az **egész „falat”** védjük meg. **Akkor az egész Királyság köré vont falat erősítjük, amelyen Jézus zászlaja leng!**

Állandó készenlét – örökös és munka, a **fegyver** pedig mindig közel van hozzánk. Ez, az a stratégia, amire most szükségünk van. Ez odaszánást igényel. Ez fárasztó feladat, de az Úr a mi erősségünk. Őtőle, Őbelőle van a mi erőnk. Hatalmasan megerősödünk a belső emberben a Szentlélek által! Az Úr felszerel bennünket, mint ahogy Nehémiás is az ő embereit. Mi az Úr **harcos „legényei”** vagyunk! Legyen, és maradjon bátor a mi szívünk!

Mik azok a fegyverek, amiket kézbe kell vened, túl azon, amit már ismersz az Ef. 6. részből?

Az állandó, és szoros kapcsolatod az Úrral.

Az Igével való élés, amiket az Ige által szól hozzád az Úr (*hréma Igék*) amikre ráállsz!

A Lélek kardjának használata (*megvallások, a helyén mondott Ige*) bátorsággal!

Nyelveken való imádságok (*Rm. 8, 26 szerint*). Vezetés a Szentlélek által.

A belső hangra való figyelés és engedelmesség a Szentléleknek. (*megcselekedni*)

2 Kor. 10, 3 – 5 szerint **szellemi harc, szellemi fegyverekkel!**

*„Mert noha testben élünk, de **nem test szerint vitézkedünk**. Mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem **erősek az Istennek**, erősségek lerontására. Lerontván okoskodásokat, és minden magasztalatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmessé válna a Krisztusnak”!*

Imádkozzál és dolgozzál! Ez a kettő összetartozik. Robert Logen mondta: **„Az imádság nem a harc kezdete az, maga a harc”.**

Tanuljunk meg Isten szerint imádkozni és dolgozni! Munkára fel!

Nyeste Ferenc OIH vezető